

Bumerang “NAKA”: Tibor Gašpar niekoľko rokov verejne obhajoval vznášanie obvinení a väzobné stíhania bez dôkazov. Súčasná Matovičova vláda používa ten istý bumerang tiež tým najhorším spôsobom a bez pochopenia, že je len otázkou času, KEDY PRÍDU NA RAD AJ ONI

- CZ24 News | 10. listopadu 2020

SLOVENSKO: Následkom dlhoročného pôsobenia Gašpara v policajnom zbore a zavádzaním postupov odporujúcim zákonu bol úpadok morálky v polícii a narušenie dôvery občana vo vzťahu k polícii.

Novinárka Jana Teleki reaguje vo svojom článku na zásah NAKA v dome policajného exprezidenta Tibora Gašpara aj bývalého šéfa Národnej kriminálnej agentúry Petra Hraška:

Informácie o prepojení Tibora Gašpara na takzvané závadové osoby boli médiá upozorňované bezprostredne od jeho nástupu na pozíciu riaditeľa odboru boja proti korupcii. O zakrývaní trestnej činnosti osôb z podsvetia Gašparom a jeho blízkymi spolupracovníkmi paradoxne začali hovoriť až v roku 2016, keď prenikla na verejnosť informácia, že firma Bonul, v orgánoch ktorej figuruje jeho manželka a švagor, sídli v priestoroch pôvodne patriacich Miroslavovi Dokupilovi, označovanom do roku 2007 ako šéf trenčianskeho podsvetia. Dokupil bol Čongrádyho pravou rukou a mal od neho krytie pre rôzne nekalé aktivity v Trenčanskom a Nitrianskom kraji.

Gašpar nastupoval na miesto po odvolaní Šáteka, ktorý riadil novozriadený útvar obzvlášť závažnej trestnej činnosti s vysokou výberovou príslušnosťou. Medzi jeho prvé známe prípady patrila kauza tunelovanie IRB manažmentom, Drukos a nebankové subjekty, z čoho vyplývalo množstvo špecifických vzťahov, výberových príslušností a priama podriadenosť ministrovi vnútra Vladimírovi Palkovi, nominantovi KDH. Gašpar sa nielenže udržal po zmene vlády vo funkcii, ale predviedol ukázkový kariérny postup.

Odbor boja proti korupcii po nástupe Gašpara

Špecifickým spôsobom vyšetrovania na odbore boja proti korupcii bola riešená najmä organizovaná trestná činnosť policajtov, prokurátorov a sudcov. Podané podnety boli zasielané na vybavenie ľuďom, voči ktorým podnety smerovali.

Trestnú činnosť organizovaných skupín na Úrade boja proti korupcii, či Odbore organizovanej kriminality riešili tak, že konanie každého posudzovali samostatne a zvyčajne v mieste pôsobenia, nakoľko trestná činnosť bola páchaná konaním na pracovisku.

Občania, ktorí v dobrej viere podali na úrade boja proti korupcii trestné oznámenia podložené listinami, zvukovými záznamami a videozáznamami, skôr či neskôr zistili, že materiály zhromaždené v trestných spisoch, predovšetkým v súvislosti s organizovanou trestnou činnosťou sú iba zbierkami kompromitujúcich materiálov, s ktorými sa obchoduje, vydierajú politickí oponenti a zabezpečujú „správne“ rozhodnutia vo vážnych politických, či korupčných kauzách.

Vedenie polície vrátilo lesk odboru psychiatria v trestnom konaní a v prvých rokoch nadviazalo na dlhoročnú tradíciu zneužívania znalcov z odboru psychiatria, pri zmierňovaní trestov obvineným zo závažnej ekonomickej a násilnej trestnej činnosti. Na základe posudkov o psychických poruchách páchatelov sa prepúšťalo z väzby.

Tibor Gašpar dlhé roky zotrval na veľmi významnej pozícii ako riaditeľ protikorupčného útvaru. Spolupracoval s rôznou politickou garnitúrou a ako správna šedá eminencia posilňoval svoju osobnú pozíciu a nedotknuteľnosť systematicky, kultivovanou slušnosťou, s fazónou elegána, ktorému nebolo možné poprieť, že jeho vyjadrovanie, stabilizácia a v mnohom aj teoretické znalosti sa vymykajú doterajšiemu táraniu mnohých policajných funkcionárov.

Po páde vlády Ivety Radičovej nastúpil do funkcie prezidenta policajného zboru. Gašpar nebol naivný telocvikár, ktorý začal svoju policajnú cestu od nuly, ale ostrieľaný rutinér, s analytickými schopnosťami a slušnými referenciami.

V jeho osobe získala polícia naozaj skúseného funkcionára a politická moc servilného spoľahlivého spojenca. Vyčistil kádrové zloženie polície, začal preskupovať kompetencie, vytvoril špecializované útvary, ktoré v roku 2012 zlúčil do Národnej kriminálnej agentúry, ktorá bola nástupníckym útvarom dovtedy samostatných úradov boja proti korupcii a boja proti organizovanej kriminalite Prezídia policajného zboru.

Najväčšou kompetenciou tohto úradu bolo, že mal výberovú príslušnosť a skanibalizoval niektoré regionálne špecializované pracoviská polície, ktoré prešli pod riadenie ústredia v PZ. Z mocenského pohľadu to bol nielen pre Gašpara, ale aj pre politickú moc mimoriadne významný krok. Keďže o výberovej príslušnosti mohol a aj rozhodoval osobne, dostal do rúk kontrolu nad všetkým. Jeden z vážnych inštitútov trestného poriadku, miestna a vecná príslušnosť, stratila prakticky svoju prioritu. **Mohol odňať akúkoľvek vec, ku ktorej mohli byť príslušné miestne, okresné alebo krajské orgány polície. Akákoľvek vec podľa vecnej príslušnosti prakticky mohla byť pridelená alebo odňatá centrálnym zložkám NAKA, alebo jej prostredníctvom regionálnym**

pracoviskám na realizáciu, prípravu a operatívnu činnosť. Gašparovi na prvý pohľad nebolo možné nič vytýkať, vymodeloval a vytvoril zdanlivo funkčnú štruktúru na rýchle a efektívne odhaľovanie kriminality.

Zároveň však **sústredil vo svojich rukách kompetencie, ktoré žiadny policajný prezident pred tým nemal, čo vyhovovalo predovšetkým vláducej politickej garnitúre.** Na podporu Gašparovej autority sa začali realizovať dosť významné investície do polície, výzbroje a výstroje policajtov a ich sociálneho zabezpečenia. Všetci boli spokojní. Každý vedel kto je kto v polícii a aj mimo nej. Uvedomoval si to Gašpar, aj Kaliňák.

Postupy po založení Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru odporovali základným normám právneho štátu. Oznamovateľov korupcie, prípadne organizovanej trestnej činnosti už na prvom výsluchu, čakal psychiater alebo psychológ, ktorý mal pri výsluchu vyhodnotiť „čoho sú schopní“, prípadne posúdiť ich duševný stav. Oznamovateľom korupcie vznášali nezmyselné obvinenia pre trestný čin ohovárania, bez rozhodnutia súdov vláčili k znalcom odboru psychiatria a zatvárali nezákonne po psychiatrických klinikách. NAKA, ktorá pôvodne mala riešiť najzávažnejšie formy trestných deliktov, od svojho založenia fungovala ako súkromná sbs-ka na riešenie oponentov moci.

Následkom dlhoročného pôsobenia Gašpara v policajnom zbore a zavádzaním postupov odporujúcim zákonu bol úpadok morálky v polícii a narušenie dôvery občana vo vzťahu k polícii. Občan bol dennodenne konfrontovaný s krutou realitou a delbou páchatelov trestnej činnosti na „našich a tých ostatných“ ako aj s faktom, že vyšetrovanie trestnej činnosti našich končí výrokom skutok sa nestal. Médiá sa k jeho osobe vyjadrovali s rešpektom a vyjadrenia roky nehodnotili kriticky.

Zvrat v posudzovaní osoby Gašpara priniesla až vražda Jána Kuciaka a jeho partnerky

Zvrátené pomery sa v plnej nahote obnažili pri Gašparovom odchode z polície, kedy sme ho videli prvýkrát v jeho kariére rozrušeného. Vzoprel sa hlasu verejnosti na jeho odstúpenie, ale aj politickej moci a novovymenovaný minister vnútra Drucker si na ňom vylámal zuby a po niekoľkých dňoch rezignoval. Rozhovor s prezidentom Kiskom nepomohol a po dohode s novým predsedom vlády Pellegrinim odstúpil. Gašpar bol silnejší ako sa predpokladalo, žiadny z jeho koučov ho nedokázal odvolať.

Bol najdlhšie slúžiacim prezidentom PZ v histórii Slovenska, množstvo veľkých káuz bolo počas jeho pôsobenia znesených zo sveta.

Polícia konala v duchu zažitých tradícií

Vzhľadom k dnešnej akcii nedá mi však nespomenúť jeho vyjadrenie pre televíziu Markíza, ktoré šokovalo nielen laickú, ale najmä právnickú verejnosť v súvislosti s oslobodzujúcim rozsudkom voči Viliamovi Mišenkovi v roku 2016.

„Polícia niekedy musí ísť do malého dôkazného rizika s cieľom, že sa dôkazná situácia vylepší počas vyšetrovania, takže každý ten prípad je vysoko individuálny.“

Tibor Gašpar občanom jednoducho vysvetlil, že **vyšetrovatelia v nádeji, že jedného dňa sa im podarí získať dôkazy o trestnej činnosti, vznášajú obvinenia bez relevantných dôkazov a teda bez dostatočne odôvodnených záverov, respektíve bez dôkazov o trestnej činnosti.**

Ospravedlnenie nezákonne vznesených obvinení, marenia úlohy verejným činiteľom, zneužívania právomoci verejného činiteľa, či porušovania trestného zákona a trestného poriadku policajným prezidentom, ktoré odporovalo základným normám právneho štátu a vyvolávalo zdesenie, najmä v

súvislosti s prezentáciou konkrétnych trestných káuz, kedy občania čelili roky trestným konaniam, ktoré nemali od začiatku oporu v zákone, novinárom evidentne neprekážalo.

Prečo policajt musí ísť do „malého dôkazného rizika“ , respektíve prečo musí vzniesť obvinenie bez dôkazov dostatočne odôvodnených a preukázaných v relácii síce neodznelo, nakoľko trestný poriadok, ktorý upravuje postup vyšetrovateľa výraz malé ani veľké dôkazné riziko nepozná. Nad rozprávkou o vysoko individuálnych prípadoch a postupoch sa divák minimálne pozastavil.

Filmové a románové stratégie super vyšetrovateľov a kauzy so šokujúcim záverom priťahujú sympatie divákov od nepamäti, ale slušnej spoločnosti je neprípustné, aby fikcie a predstavy vyšetrovateľov boli súčasťou procesných postupov trestného konania.

Dnes pravdepodobne bývalý policajný prezident zažil aplikovanie vlastných zvráteností na vlastnej koži a možno si uvedomil, akú zvrátenosť zaviedol do policajnej praxe.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk>